

Det är lättare att vara "stöddig på nätet"

Igår hade jag förmånen att få följa med våra årskurs 6-elever på teater, det var Mittiprickteatern som bjöd på föreställningen "Var är ångerknappen!!!" Pjäsen riktar sig till mellanstadiet och handlar om, som titeln antyder, Internetsäkerhet och vad man bör tänka på ute på nätet. Föreställningen är ett samarbete mellan Mittiprick-teatern och Medierådet, och har marknadsförts till skolpersonal via olika kanaler sedan i höstas. Det var via Medierådets nyhetsbrev som jag fick veta att pjäsen kommer att förhandsvisas kostnadsfritt för utvalda klasser redan under våren, för att sedan turnera runt till skolor under hösten 2010 och våren 2011. Nyfiken på pjäsen och med en förkärlek för fina "gratiserbjudanden" kastade jag mig på mailen och frågade Mittiprickteatern hur man blir en av dessa utvalda skolor.

- Enskilda Gymnasiet, frågade den som lite skeptiskt?

- Ja, men vi har elever från år 6 också, men samma vanor och intressen som alla andra, antydde jag entusiastiskt...

Därmed hade vi alltså turen att få våra två sexor inbokade på Mittiprickteaterns föreställning denna vecka.

"Var är ångerknappen!!!" handlar om två avatrar ute i cyberrymden, Wide och Webba, som vill försöka reda upp i kaoset på Internet där "bilder och ord flyger omkring, det är trångt och bökiigt och osäkert". Wide och Webba spelas av två unga skådespelare, som även gör alla andra karaktärer på scenen. I ett rappt tempo byter de karaktärer och spelar upp olika scenarior med unga människor som använder sig av Internet på olika sätt. Lite för snabbt tempo för mig, jag får fokusera ordentligt för att hänga med i svängarna mellan roller och repliker, men kanske inte för våra elever. De visar sig vara riktigt skarpa när det gäller pjäsens språk och frågeställningar. För ibland stannar skådespelarna upp mitt i en scen och bjuder in publiken till samtal, och det är då det blir riktigt intressant!

- Hur långt får man gå för att hämnas på en kompis som svikit? frågar Wide och Webba. Ska man visa hur man känner i ett argt mail eller på Facebook, eller är det kanske bättre att försöka prata med vännen i skolan? Vad är det för skillnad på att skälla på någon i verkligheten eller online? - Det är nog lättare att vara "stöddig på nätet" påpekar en av eleverna. Så sant, tänker jag och undrar om det är ett förhållningssätt vi alla har egna erfarenheter av...? En annan elev säger klokt att det man säger till någon över nätet ofta låter mycket hårdare än i verkligheten, att det är svårt att visa ironi i exempelvis mail. - Elaka rykten då, är det någon skillnad på att sprida osanningar om någon på exempelvis Facebook eller i skolkorridoren?

- De sprids nog mycket snabbare över nätet, tror eleverna. Pjäsen är som sagt snabb i vändningarna och på 45 minuter hinner avatarerna ta upp svåra ämnen som olaga hot, ryktesspridning, bildpublicering, faran med att träffa okända nätbekantskaper i verkligheten, nätmobbning med mera. Jag tycker ändå att Mittiprickteatern lyckats göra detta utan onödiga moralkakor och pekpinor och utan att fördumma barnen. I stället använder de humor och vågar driva med bilden av den uppkopplade tonåringen, vilken jag tror träffar rätt hos många elever som både skrattar och nog känner igen sig en del. Jag tycker även att Wide och Webba, trots alla farliga scenarior, förmedlar att Internet är en rätt härlig plats att vara på där man kan ha roligt! Men att det gäller att vara medveten och tänka till innan man handlar.

Kanske försöker "Var är ångerknappen!" hinna med för många ämnen och situationer som kan uppstå på Internet. Jag tycker att det hade varit intressant om avbrotten och dialogen mellan karaktärerna och publiken varit fler. Men tanken är att diskussionen ska fortsätta i klassrummet, och till pjäsen hör en omfattande lärarhandledning. Mina kollegor som följde med sina klasser igår, skulle försöka följa upp föreställningen idag, och det ska bli intressant att höra vad de får för respons från eleverna.

Hanna Johansson
Enskilda Gymnasiets bibliotek

Jesper Arin och Maria Simonsson
i "Var är Ångerknappen!!!"

FOTO: ULF ISACSON